

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1251.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 września 1950 r.

w sprawie sposobu prowadzenia przez Polski Komitet Normalizacyjny rejestru norm i standartów.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standartach (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. Polski Komitet Normalizacyjny prowadzi rejestr ustalonych i obowiązujących norm i standartów.

§ 2. Treść wpisu ustala Naczelny Dyrektor Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Dokonywanie wpisu w rejestrze norm i standartów należy do obowiązków urzędnika, imiennie upoważnionego przez Naczelnego Dyrektora.

§ 3. Rejestr składa się z 10 rubryk. Do poszczególnych rubryk wpisuje się następujące dane:

1. — numer kolejny wpisu,
2. — numer oraz symbol normy lub standartu,
3. — datę ustalenia normy lub standartu,
4. — nazwę (określenie) normy lub standartu,
5. — dane dotyczące obwieszczenia o ustaleniu (publikacji) normy lub standartu,
6. — datę uznania normy lub standartu przez Przewodniczącego P.K.P.G. za obowiązującą z powołaniem Dz. U. R. P., w którym ukazało się odnośne rozporządzenie,
7. — zakres obowiązywania,
8. — datę zmiany lub unieważnienia normy albo standartu oraz podstawę prawną unieważnienia lub zmiany,
9. — datę wpisu i podpis urzędnika prowadzącego rejestr,
10. — uwagi.

§ 4. Księga rejestrowa powinna mieć trwałą oprawę. Na ostatniej stronie księgi powinno znajdować się poświadczenie o ilości stron, podpisane przez Naczelnego Dyrektora i urzędnika prowadzącego rejestr.

§ 5. Księgi rejestru norm i standartów nie mogą być wynoszone poza miejsce ich przechowania ani niszczone.

§ 6. Wpisy do rejestru należy dokonywać starannie i pismem czytelnym. Nie wolno niczego wycierać lub czynić nieczytelnym.

§ 7. Wpisy nieaktualne należy podkreślić czerwonym atramentem, a w rubryce uwag wskazać, z jakiego powodu nastąpiło wykreślenie.

§ 8. Omyłki i inne oczywiste błędy we wpisach powinny być przekreślone czerwonym atramentem tak, aby można było odczytać tekst pierwotny i sprostowanie w tej samej rubryce.

Sprostowania ważniejsze powinny być omówione w rubryce uwag.

§ 9. Każdy ma prawo przeglądać pod nadzorem urzędnika w godzinach urzędowych rejestr norm i standartów.

§ 10. Wpisu o uznaniu norm lub standartów przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego za obowiązujące Polski Komitet Normalizacyjny dokonuje na podstawie ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

1252.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 września 1950 r.

w sprawie przedsiębiorstw, którym mogą być udzielane zamówienia na równi z przedsiębiorstwami państwowymi.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448), art. 2 ust. 1 i art. 4 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwarzności (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 3 września 1949 r. w sprawie przedsiębiorstw, którym mogą być udzielane zamówienia na równi z przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr A-64, poz. 855) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) spółdzielnie pracy, zrzeszone w centrali spółdzielni „Związek Spółdzielni Pracy”;

b) dodaje się nową lit. c) o brzmieniu:

„c) spółdzielnię „Spółnota Pracy — Spółdzielcza Organizacja Zbytu Drobnej Wytwarzności”;

c) ust. 2 i 3 skreśla się.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Udzielenie zamówień spółdzielcom, o których mowa w § 1 lit. a) i b), może być dokonane jedynie za zgodą właściwego terenowo związku branżowego spółdzielni pracy, względnie właściwego terenowo związku spółdzielni rzemieślniczych”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

1253.

ORZECZENIE Nr 12

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 18 sierpnia 1950 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 pkt. a) i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

Na własność Państwa zostają przejęte przedsiębiorstwa 2 następujących firm:

1) Olejarnia Małż. Steinfeld — Działoszyce, ul. Krakowska Nr 2a — figurująca w czwartym wykazie (Lp. 40), ogłoszonym w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim Nr 16, poz. 105 z dnia 7.XII. 1946 r. na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Kielcach z dnia 29.XI. 1946 r.;

2) Śląskie Zakłady Chemiczno-Tłuszczowe Kołataj — Katowice, ul. Brynowska 4 — figurujące w trzydziestym trzecim wykazie (Lp. 3), ogłoszonym w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 13, poz. 138 z dnia 29.III. 1947 r. na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 29.III. 1947 r.

Co do przedsiębiorstw tych nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w orzeczeniu ulegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
B. Rumiński

1254.

ORZECZENIE Nr 47

MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 24 sierpnia 1950 r.

w sprawie przejęcia przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa

podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa 18 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych Wojewódzkich Dziennikach Urzędowych na podstawie zarządzeń Przewodniczących Wojewódzkich i Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw i co do przedsiębiorstw tych, po przeprowadzeniu postępowania, określonego w powołanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadły postanowienia Głównej

Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosku o wydanie orzeczenia o przejęciu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku ulegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych, prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

Załącznik do orzeczenia Nr 47 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 24 sierpnia 1950 r. (poz. 1254)

Lp.	Lp. wykazu	Data i numer postanowienia Głównej Komisji	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działania
1	17	16.VI.1950 r. I.A.342/49.	Huta Szkła „Dąbrowa” w Dąbrowie k. Jaworzna	wyrób szkła taflowego i lanego
2	19	16.VI.1950 r. I.A.112/50.	Fabryka Papy Dachowej i Wyrobów Chemicznych i Smółcowych „Wawel” sp. z o. o. — Kraków, ul. Łagiewniki 57.	wyrób papy i artykułów chemicznych i smołcowych
3	39	16.VI.1950 r. I.A.48/50.	„Papapoli” Fabryka Papy Dachowej i Artykułów Chemicznych — Tarnów, ul. Bartla 10.	wyrób papy i artykułów chemicznych
4	40	28.VI.1950 r. I.A.155/50.	Wolbromska Fabryka Skór. Henocho i Abram Landau — Wolbrom, ul. Garbarska 9.	wyrób skór twardych i miękkich
5	59	26.VI.1950 r. I.A.183/50.	Cegielnia „Wawał”. Majer Prywer — Wawał, gm. Uniewal k. Tomaszowa.	wyrób cegły
6	2	16.VI.1950 r. I.A.52/50.	Fabryka Gwoździ i Drutu „Ciawus” — Włocławek, ul. Spichlerzna 7/9.	wyrób gwoździ i drutu
7	131	30.VI.1950 r. I.A.404/49.	Krotoszyńska Wytwórnia Dachówek, Cegieł i Kamieni Cementowych. W. Jelinowski — Krotoszyn, ul. Ceglarska 37.	wyrób cegieł, dachówek i kamieni cementowych
8	35	28.VI.1950 r. I.A.23/50.	Józef Dziabaszwski i Ska. Fabryka Maszyn — Poznań, ul. Przemysłowa 39.	urządzenia gorzelniarne
9	133	30.VI.1950 r. I.A.401/49.	Cegielnia Parowa „Zduny” — Zduny, pow. Krotoszyn.	wyrób cegły
10	22	28.VI.1950 r. I.A.265/49.	Pierwsza Przędzalnia Włosa i Mechaniczna Tkalnia Pasów Parcianych. St. i Z. Jackowscy — Rawicz.	przędzalnia włosa, wyrób pasów parcianych
11	2	16.VI.1950 r. I.A.398/49.	Fabryka Wyrobów Drzewnych, Cz. Leitgeber — Poznań, ul. Naramowicza 47.	wyroby drzewne
12	14	30.VI.1950 r. I.A.407/49.	Cegielnia Parowa. Andre Pelagia — Rostępniewo, gm. Miejska Górka, pow. Rawicz.	wyrób cegły
13	2	30.VI.1950 r. I.A.6/50.	Cegielnia Parowa. Morak Jan — Kępno, ul. Poznańska 7	wyrób cegły
14	1	26.VI.1950 r. I.A.47/50.	Cegielnia Parowa. „Zagórzynek” R. Grün — Zagórzynek, pow. Kalisz.	wyrób cegły
15	13	26.VI.1950 r. I.A.58/50.	Cegielnia Parowa. H. Gawrońska — Dymaczewo Stare, pow. Poznań.	wyrób cegły
16	14	23.VI.1950 r. I.A.44/50.	Cegielnia. Br. Sadowski — Nowa Wieś, pow. Jarocin.	wyrób cegły
17	11	28.VI.1950 r. I.A.113/50.	Fabryka Maszyn i Kamieni Młyńskich Łęgiewski i Hartwig — Warszawa, ul. Szeroka 11.	wyrób maszyn i kamieni młyńskich
18	21	26.VI.1950 r. I.A.111/50.	Zakłady Ceramiczne „Pustelnik” J. Handzelewicz sp. akc. — Warszawa, ul. Chmielna 24 m. 3.	wyrób cegieł

Wymienione przedsiębiorstwa zostały zamieszczone w wykazach, ogłoszonych w Dziennikach Wojewódzkich wzgl. Urzędowych:

- Lp. 1 — w Krakowskim Dz. Woj. z 1946 r., wykaz 3, Nr 20, poz. 100,
- Lp. 2 — „ ” „ z 1946 r., wykaz 7, Nr 27, poz. 151,
- Lp. 3—4 — „ ” „ z 1947 r., wykaz 12, Nr 10, poz. 37,
- Lp. 5 — w Łódzkim Dz. Woj. z 1946 r., wykaz 7, Nr 21, poz. 164,
- Lp. 6 — w Pomorskim Dz. Woj. z 1947 r., wykaz 10, Nr 6, poz. 36,
- Lp. 7—9 — w Poznańskim Dz. Woj. z 1946 r., wykaz 12, Nr 30, poz. 290,
- Lp. 10 — „ ” „ z 1946 r., wykaz 13, Nr 31, poz. 309,
- Lp. 11—12 — „ ” „ z 1947 r., wykaz 26, Nr 11, poz. 118,
- Lp. 13 — „ ” „ z 1949 r., wykaz 42, Nr 39, poz. 949,
- Lp. 14 — „ ” „ z 1950 r., wykaz 44, Nr 4, poz. 74,
- Lp. 15—16 — „ ” „ z 1950 r., wykaz 45, Nr 4, poz. 75,
- Lp. 17 — w Dz. Urz. Rady Narod. i Zarz. Miejsk. m.st. Warszawy z 1947 r., wykaz 4, Nr 5,
- Lp. 18 — w Warszawskim Dz. Woj. z 1946 r., wykaz 1, Nr 22.